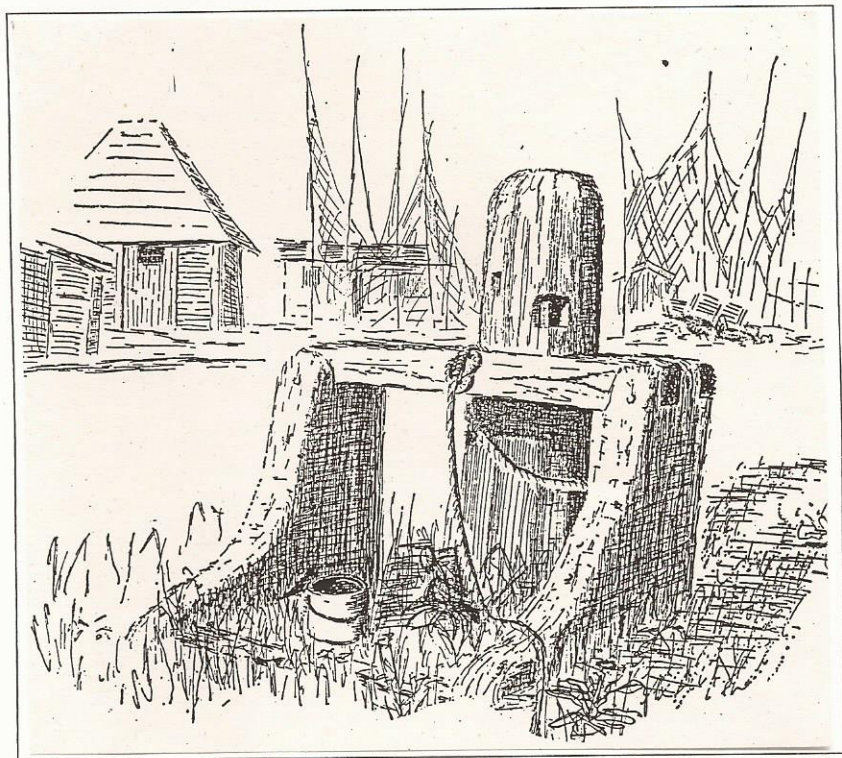

Fiskeriet ved Bredballe Strand

Bredballe Lokalhistoriske Forening
1998

Forord

Bredballe Lokalhistoriske Forening har i år valgt at tegne et billede af fiskeriet, der for et par generationer siden var hovederhvervet ved Bredballe Strand. Erhvervsfiskeriet ved Bredballe Strand er nu slut, og der er nu kun fritidsfiskeri tilbage.

Den største del af stoffet til dette hefte er hentet fra bogen "Hornstrup Sogn", udgivet i 1949 af lærer ved Bredballe centralskole Marius Hansen.

Foreningen søger gennem interviews og indsamling af materiale at samle oplysninger om fiskeriet og de tilknyttede erhverv i det sidste halve århundrede. Vi modtager meget gerne bemærkninger og rettelser til oplysningerne i heftet, og i øvrigt oplysninger om fiskeriet ved Bredballe Strand.

Heftet udsendes til foreningens medlemmer.

Oktober 1998

Bredballe Lokalhistoriske Forening

Niels Schriver Jessen
Formand

Foreningens skrifter:

1. *Kære Jakob og Karen !, 1996*
2. *Bredballe Kirke 1907 -1997, 1997*
3. *Fiskeriet ved Bredballe Strand, 1998*

*Forside-illustration: Tegning af Ejner Mayer
(fra Vejle Amts Folkeblad den 24. september 1963)*

Fotos: Udlånt af Hans Henrik Pedersen, kopieret fra bogen "Hornstrup Sogn" eller udvalgt fra foreningens billedsamling.

*Luftfoto af Bredballe, set fra fjorden, med havnen og bådeværftet ved Brønsodde, ca. 1950
Foto: Oskar Jensen*

Fiskerne var de første !

Selvom vi nærmer os årtusindskiftet og kunne lade en aktuell lokalhistorie beskrive et stort og farverigt sogn på 8000 indbyggere med mange forskellige arbejdsfelter, så kommer vi dog ikke udenom, at fiskeriet var det første erhverv her langs fjorden. Vores forfædre var henvist til at ernære sig ved det, der var muligt. For et land som Danmark, der er omgivet af vand er det derfor naturligt at forestille sig, at de første danskere oparbejdede en evne til jagt og fiskeri. Livets opretholdelse bestod ikke i varierede farverige måltider, men af den enkle føde hovedsagelig af fisk.

I Marius Hansens bog "Hornstrup Sogn" (1949) indledes kapitlet FISKERIET, DETS MÆND OG KVINDER således:

"Fiskeriet er en ældgammel næringsvej. Vore køkkenmøddinger, den ældre Stenalderens velkendte bopladser, som vi har fundet levninger af på mange steder langs stranden her i sognet, fortæller os, at hin tidsalders folk for flere tusind år siden ernærede sig ved skovens og markens vildt og af fjordens og åløbenes fisk, der endnu i dag er genstand for vort fiskeri.

I historisk tid blev fiskeriet af stedse stigende betydning for mange folk.

Vi aner ikke noget om, hvornår den første fisker slog sig ned her ved Bredballe Strand; men i 1291 træffer vi fjordens første fisker, hvis navn er bevaret. Det var Johannes Fisker i Tved. Han beboede der et jordstykke, der hørte ind under Ribe bispestol.

I 1512 stiftedes Fiskerlauget i Vejle af nogle få fiskere i byen. Kun enkelte steder dannede de egentlig fiskerlejer som bl.a. ved Bredballe Strand.

I 1787 var der 6 fiskere ved Bredballe Strand. De var alle fæstere under Tirsbæk."

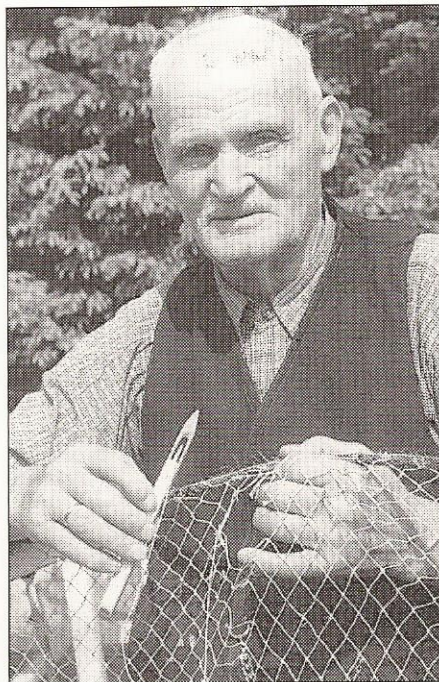
Allerede på den tid skelnede man mellem forskellige områder ved fjorden her i Bredballe. Man talte om Brunsodde, Dros-hoved og Bybæksodde.

Alt i alt skildres fiskeriet i indfjordsegne-ne som et ringe fiskeri. Familiernes leve-vis for 150 år siden bar præg af de mere end fattige forhold, som de levede under.

Binding af våd og garn

Om binding af fiskegarn skriver Marius Hansen bl.a.:

"Net-binderiet blev et med fiskeriet nøje sammenknyttet arbejde, der fra de ældste tider fortrinsvis røgtes af kvinderne. De gamle bindere købte blår, hør og hamp. En af de gamle fortæller : "Hjemme var vi mange, der bandt samtidig, og vi bandt over et langt bord, der blev sat ind i stuen. Når et stykke blev slået op, blev det sat på en ekstra pind; derved fordeltes arbejdet, og bindingen gik hurtigt og fornøjeligt fra hånden. Vi børn bandt også med, og vi blev helt dygtige til det. Det hændte, at vi blev sat til bindearbejdet på egen hånd; vi

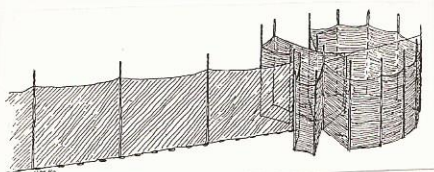

Fisker Søren Pedersen, 1964

skulle f.eks. binde et bestemt stykke, der blev afmærket til os, til far og mor kom hjem. Far fra stranden, mor fra Vejle. Da skete det, at de farvede garnmærker blev flyttede, og vi var ikke så flittige, som det så ud til."

Bindingen af et sildevåd var et stort arbejde - ofte en hel vinters arbejde, og lønnen var derfor 100-120 kr.

Hjemmebindingen hører aldrig op i de gode fiskerhjem. Våd og garn skal bødes, rad og ruser efterses og heles - og brist erstattes med nye netstykker fra flittige binderes hænder."

*Bundgarn
Tegning af Einer Mikkelsen*

Ustrups Baadebyggeri i 1908.
Efter Blyantstegning af Carl Forup.

Bådebyggeriet

Om bådeværftet ved Brønsodde skriver Marius Hansen:

“Fjordens betydeligste bådebyggeri ligger ved stranden ved Brønsodde. Det grundlagdes i 1900 under firmabetegnelsen “Adolf Ustrups Skibs- og Baadebyggeri”. En virksomhed, der i travle tider beskæftigede indtil en snes mand daglig. I tiden indtil 1940 blev der bygget ialt 627 både- mindre fiskerfartøjer og store Nordsø- og Vesterhavskuttere indtil 60 tons.”

Der var kun få aktiviteter på værftet i årene efter 2. verdenskrig. Dog byggedes der to fiskekuttere i 1947. Ellers udførtes kun reparationer.

I 1956 overtager William H. Jansen værftet efter fabrikant Gorrissen. Jansens Bådeværft overtages i 1962 af Børge Børresen, som også driver bådebyggeri i Vejle. Der bygges ikke nye både på værftet i Brønsodde mere, men der foretages repa-

rationer. Havneområdet er i dag præget af en summende aktivitet i sommermånederne fra lystsejlere og sejlklubben Neptuns surfafdeling.

Åleeksportforretning

Om Mathiasens Åleeksport skriver Marius Hansen:

“Ved stranden lå Hans Mathiasens Aaleeksportforretning, der hørte til en af de største af sin art i landet. Mathiasen begyndte i Horsens og København, men i 1922 flyttedes virksomheden til Bredballe. Man hjemkøbte ålene fra hele landet samt fra Norge og Sverrig. Eksporten foregik til Tyskland, Belgien, Holland og England. Efter Hans Mathiasens død videreførtes eksporten af en aktieselskab med sønnen Niels Mathiasen som direktør og svigersønnen Otto Andersen som forretningsfører.”

Niels Mathiasen drev Vejle Åleeksport til 1981. Firmaet blev videreført af fabrikant

Fiskerkoner fra Aarhundredskiftet.

Rossell Schou restaur.

Staaende fra venstre: Fru Ane Kirstine Bilet, »Ann Kjestine«. Fru Karen Knudsen, »Maren Sivert«. Frk. Johanne Hansen, »Hanne«. Fru Sidsel Dvinge, »Sidsel«. Fru Johanne Pedersen, »Hanne Murers«. Siddende fra venstre: Fru Birgitte Rasmussen, »Gitte«. Fru Margrethe Jacquet, »Grethe Sjaket«. Fru Anne Pedersen, »Ann Peders«. Fru Maren Ustrup.

Christian Andersen, Hedensted indtil 1985. I 1996 opførte Jysk Telefonselskabs Pensionskasse boligbyggeriet "Stranden" på området.

Fiskerkoner

Fra århundredskiftet eksisterer et fotografi af en gruppe af fiskerkoner forsamlede efter deres salg af fisk i Vejle.

De udgjorde en betydningsfuld del af fiskerkulturen ved Bredballe Strand. Med deres store hatte, lange nederdele, forklæder og sjaler falbød de fiskene med myndighed. De bar den tunge kurv med fisk hele vejen fra stranden til Vejle.

Der findes også et billede af en fiskerkone i sommerdragt fra o. år 1900. Christine Frederiksen har en hvid kyse om hovedet,

sådan som det var skik for ældre kvinder i gamle dage.

Marius Hansen fortæller om fisker Claus Dvinges kone Else :

"Hans hustru hed Else, almindeligvis kaldet "Lille Else". Hun var en såre flittig kone, der med sin rygkurv besøgte både Vejle og Horsens. Det var en lang vej fra stranden til Horsens, men mange fiskere, fiskerkoner, børn og unge drog herfra og dertil igennem mange år med betydelige dele af fangsterne på fjorden.

Fiskerifoged Jens Jørgen Pedersen og hans søster Emma, gift med fisker Hans Rasmussen, var som børn med på disse ture.

Fisker Peder Rasmussen fortalte, at han var med for første gang i 1860, da han var 7 år gammel; han måtte da bære 7 ænder den lange vej. Når børn eller unge var

med, var det en skik, at de hver fik fire skilling til kaffe, som de kunne nyde til hjemmets medbragte mad.

Det var en syv miles tur hen og hjem, en lang tur, og der måtte begyndes tidligt på den. Nogle drog fra hjemmet om aftenen ved sengetid, andre drog fra stranden omkring midnat, men for alle gik turen over Julianebjerg og Tornsbjerg til landevejen i Bredal. Alle henture bød på et kortere eller længere hvileophold enten i rejsestalden ved Constantia Kro eller lidt længere fremme i stalden ved Ølsted Kro. I den tidlige morgen gik turen - ofte flere i flok - imod Horsens, hvor rygkurvenes og sidekurvenes indhold almindeligvis let kunne gøres i penge. Hjemturen toges gerne i ét stræk.

Enkelte vovede sig endnu længere ud med, hvad fjorden gav, særlig med røgede varer. Således fortælles det, at "Alberts raske piger" gik på handelens vegne gang efter gang den lange vej herfra stranden og til Skanderborg."

Mænds og kvinders minde

Minderne om fiskerne ved Bredballe Strand lever i bedste velgående, selvom der er gået et århundrede, siden den tid, da fiskeriet var det vigtigste erhverv. Man kan sige, at ikke bare minderne lever, men også fiskerhistorierne og anekdoterne.

Fra Marius Hansens bog "Hornstrup Sogn" er hentet denne beretning:

"Hans Dvinges søn var Claus Dvinge, der gennem sin ungdom sejlede i langfart bl.a. med frugtskibe til Sydeuropa. I en del år fiskede han med Rasmus Pedersen som makker. Senere fik de en sandbåd i fællig. Sandet førtes ind til Vejle, hvor det solgtes

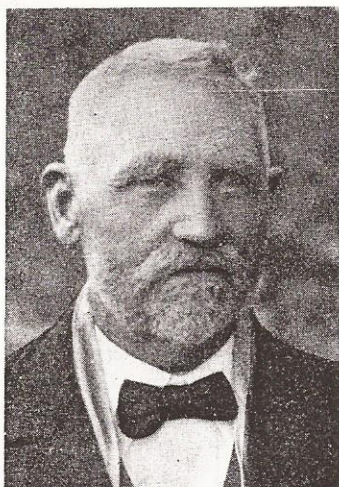
Fiskerkone i Sommerdragt ca. 1900. Fru Christine Frederiksen.
C. A. Jacobsen fot.

i skæppevis som strøsand til de hvide gulve.

Det hændte nu og da på disse sandture, at de fik både snaps og punche. Humøret steg, og de begyndte at smæde hinanden, dog ikke mere, end at de i fællesskab sang en sang med omkvædet :

"Claus han sejled o Middelhav,
Rasmus sejled i Tisbæk grav."

Sangen var betegnende. Claus var sydfaren. Den godmodige Rasmus havde næppe været udenfjords."

Fisker Hans Dvinge.

En gammel fisker fortæller

Hans Dvinge (født 1850) har fortalt Marius Hansen mange træk fra sit eget hjem og fra stranden og dens folk, bl.a. denne beretning:

“Mit hjem var fattigt, meget fattigt, men det var alle de små hjem ved stranden dengang.

Vi drenge kom meget tidligt med i fiskeriet for at tjene lidt til føden. Min lidt yngre bror og jeg blev allerede som ni-ti - årige sendt ud på fjorden for at prøve vor lykke ved flynderfangt; det blev vel aldrig til ret meget, men det hændte dog, at vi havde en hel god fangst. Når vi nærmede os land, kom far gerne for at se, hvad vi havde; men vi måtte selv bære vor fangst i land og klare båd og grejer, før vi måtte komme hjem til moders mad, som vi trængte meget til efter en sådan tur.”

Skolegang

Hans Dvinge fortæller videre:

“Med vor skolegang var det kun småt bevendt, og det var en fejl, da vi havde en

flink og dygtig lærer i Just Rahbæk. Vi kom der vel lidt om vinteren, men den halve skoledag om sommeren blev vi gerne hjemme. Det var jo langt mere interessant at komme ud på fjorden. Den trak os, vi holdt os til den, derfor fik vi kun en ringe lærdom; det måtte vi ofte sande senere i vort liv.”

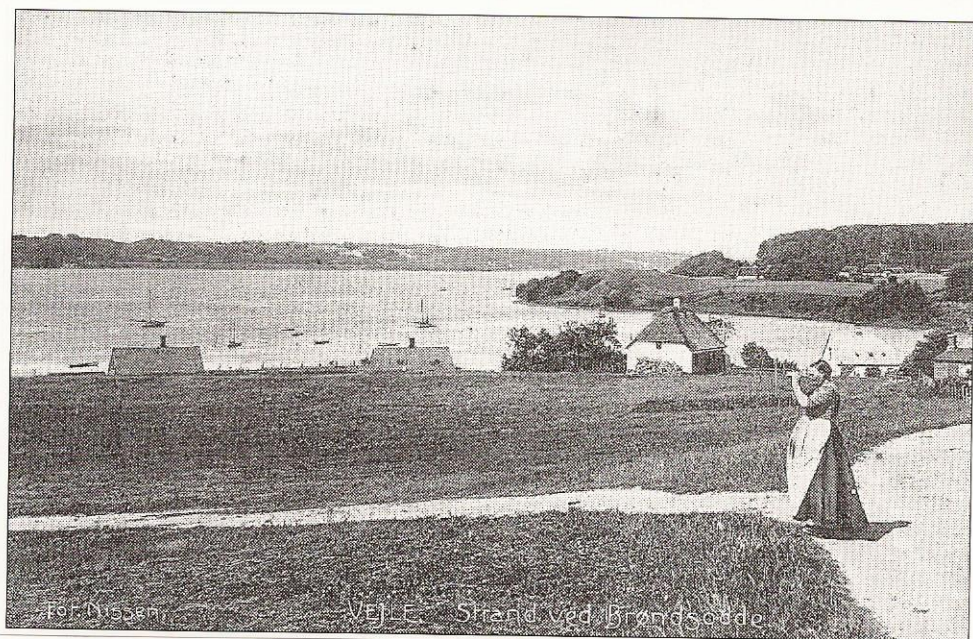
At gå til præst

Om at gå til præst fortæller Hans Dvinge: “I 1864 gik jeg til præst hos Carl Wittrup i Vejle. Det gik ikke så godt for mig. Præsten var heller ikke god ved mig lille fiskerdreng; rent galt blev det, da han hørte os efter en stor bibelshistorie, og jeg havde jo aldrig rigtig læst den lille, der brugtes i vor skole. Det stod også således for mig, at han var flinkere og bedre imod bønderbørnene. De kunne måske også mere, end jeg kunne, af deres lærdom; men jeg opdagede snart, at de tillige formildede præsten med sendelser fra deres hjem med kyllinger, æg, høns og ænder, hver til sin tid.

Jeg kom flere gange grædende hjem til min mor, der var så god imod os. Jeg fortalte hende om mine kammeraters gaver til pastoren. Hun hørte stille på mig, mens hendes flittige hånd hvilede på det fiskergarn, hun bandt på, og hun så så godt på mig, at jeg aldrig kan glemme det. Og jeg forstod, som aldrig før, at vi var fattige, så fattige, at vi ikke kunne give “sendelser” til præsten, og jeg gik grædende ned til min ven - til fjorden. Mor hjalp mig.

Næste gang, hun var i Vejle med sin rygkurv, gik hun op i præstens køkken med fem dejlige ørreder. Det var min mors “sendelse” for mig.

Noget efter traf hun præsten og spurgte da høfligt og pænt, hvorledes det gik med

*Strand ved Brøndsodde. Kvinden der skuer ud over fjorden er Johanne Pedersen (Hanne Murer)
Postkort ca. 1907. Foto: Nissen*

mig, og svaret kom omgående : “Jo, nu går det helt godt med drengen”. Mors ørreder havde virket.”

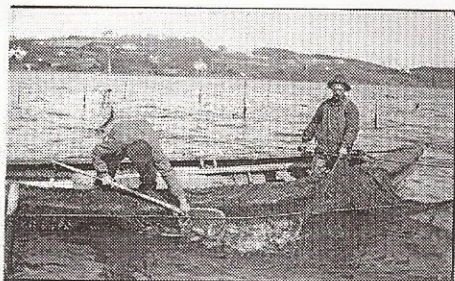
Fiskerkonen “Store Kjesten”

Hans Dvinge fortæller videre:

“Store Kjesten (Kirsten Hansdatter) var en mandhaftig kvinde. Hun ledede et “Kannehold”, dvs. et fire mands hold, der drev kannefiskeri på fjorden efter ål med to ved tværbjelker forbundne joller.

Samme Kjesten synes helt vel anset; således havde en af gårdmændene i Bredballe betroet hende sit røgede flæsk i krigens tid i 1864 til opbevaring, så fjenderne ikke skulle røve det. Flæsket blev hængt op på loftet. Andre gårdmænd i byen bragte flæsk og sul til andre fiskere. Det var så forståeligt; det måtte synes ganske utæn-

keligt, at fjendtlige soldater ville søge efter noget i vores fattige rønner. Flæsket hang altså på Kjestens loft. Vore forhold var i disse krigens dage så fattige, som de næsten aldrig havde været tidligere. Alt fiskeri var standset; mange fiskere havde i ubetænksomhed fyldt deres både med sten, så de stod på fjordbunden, andre var sejlet ud på yderfjorden med dem og der dragne dem i land i skjul for fjenden, endelig var der andre fiskere, der helt ville forlade vor kyst; de ville sejle til Fyn, men druknede. Under disse sulteforhold kommer Kjesten og husets andre beboere til at tænke på bondemandens gode flæsk på loftet, og de er ved at bestemme sig til at bruge lidt af det. De var nemlig alle bleven harmfulde på flæskets ejer, en af byens velhavende bønder. En af fiskerne havde været oppe hos samme bonde og ville købe en skæppe

Fiskeri på fjorden, 1929
Foto: J.J.Pedersen

rug til brød, men da fiskeren havde fået rugen i posen, måtte han bekende, at han ikke kunne betale kornet, men han lovede, at han ville komme med betalingen, snarest han kunne få tjent så meget. Bonden var nu hårdhjertet nok til at nægte fiskeren brødrugen; den blev hældt af posen, og fiskeren måtte vandre hjem uden nogen udsigt til brød.

En dag var flere fiskere sammen hos Kjesten; de var alle vrede på bonden, og nu blev de enige om, at de ville smage på hans flæsk. Da kom fisker Rasmus Hansen, Rasmus Skovfoged kaldet, til, og da han hører om deres forehavende, siger han velovervejende og roligt: "Lad I være med det, folkens, bonden deroppe i byen har gjort os fiskere stor uret, men lad ham om det. Rør endelig ikke ved hans flæsk; det vil være tyveri, og det kan I blive straffet for."

De kloge ord virkede. Flæsket blev urørt, til bonden fik det hjem ved krigens slutning."

Drukneulykker

Lærer ved Strandskolen, Chr. Nielsen (født i 1848) har fortalt Marius Hansen denne beretning fra 1864:

"En sørgelig ulykke skete nær Bogense. Det ramte standen her på en forfærdelig måde: fire af dens fattige, men dygtige fiskere, og dertil en ung mand fra Vejle gik ned derovre. Fiskerne havde forladt stranden, fordi de ikke ville udføre skansearbejde ved Vejle for fjenderne. To mænd mere skulle efter aftale have været med; de blev begge meget vrede, da de erfarede, at de andre fiskere var draget af sted. Da de senere hørte om ulykken, blev de stille og tankefulde; de forstod, at kammeraternes hurtige udsejling blev deres redning.

På udturen imod Fyn lagde de fire fiskere ind til Barritskov, formodentlig for at gå i land, da det begyndte at blæse op og tegne til hårdt vejr; men her traf de en mand, der - urigtigt - fortalte dem, at tyskerne også var derude. De gik derfor igen ombord i deres lille båd med kurs mod Bogense. Under den heftige storm fra vest med højere og højere sø nåede de lige til opgangen til havnen, da en brådsø fyldte deres lille fartøj, og alle de ombordværende druknede.

De fem mand, der på denne mærkelige måde blev et offer for krigen, var: Anders Steffensen, Knud Andersen, Thomas Andersen og Søren Sørensen, alle bosiddende ved Bybæk, samt den unge mand, Peter Højrup, fra Vejle. Ingen ved, hvorledes den unge mand er kommet med. Alle de druknede hviler på Bogense Kirkegård. Her ved stranden sad efter denne ulykke fire fattige fiskerenker med tilsammen 22 faderløse børn. Sorgen lå knugende over stranden, og strandens sorg var fællessorg for os alle.

Vi glemte aldrig disse tunge martsdage."

*Udsigt over fjorden fra Stejlbjerg
Foto: J.J.Pedersen*

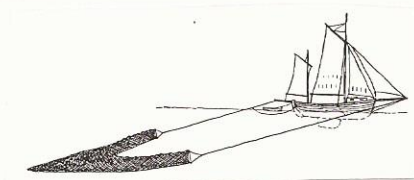
Stormflod

Peder Knudsen har fortalt Marius Hansen om dagene omkring stormfloden den 13. november 1872:

“Søndagen før denne forfærdelige dag var vejret mildt, næsten sommerligt, det var stille med sol og høj efterårshimmel. Om mandagen blev det mere uroligt, der meldtes lidt senere om en række strandinger langs Kattegats svenskekyst. Tirsdagen kom med hagl og finfnugget vintersne, så jorden, træer og buske var dækket af et fint lag, og dette snevejr var forløberen for den for vort land så alvorlige onsdag, da vinteren indlededes i hele sin streghed med en voldsom snestorm fra nordøst, der rasede døgnnet rundt fra den tidlige formid-

dag. Nordøststormen pressede Kattegats vande sydover - ind igennem vore bælder og sunde - og skabte et mægtigt højvande alle vegne omkring Østersøens kyster og i vore smalle fjorde.

Også Vejle Fjord fyldtes af vældige vandmasser, så vandet steg her ret hurtigt mere end fem fod over dagligt vande. Det indbrydende vand slikkede, rev og flyttede omkring på kysternes skrænter og flade sandstrækninger. Med særlig voldsomhed brødes det indstrømmede vand over Selsbjerg Hoved, hvor der til den dag - ud til fjorden - lå en ca. 35 m. bred og en 500-600 m. lang ager pløjeland udenfor den nuværende kystbrink. Hele den ager bortførtes af vandmasserne imod vest henimod Brønsodde. Mange år senere kunne

*Drivvåd ved kvase
Tegning af Einer Mikkelsen*

fiskerne langs Lille Selsbjergs kyststrækning en snes meter ude se en lang række elle-stubbe rage op i vandet, det var levninger af den gamle kyst. Det hurtigt stigende vand fyldte fjordens tilgrænsende dale : Tirsbækdalen, Ulvedalen og Bybækdalen, og hele fjorden var i stærkt oprør.”

Fynbo Line

Om Karoline Madsen (født 1834) fortæller Marius Hansen:

“Fynbo Line, gift med fisker Niels Madsen, var lille, spinkel, men flittig som fiskerkone igennem så mange år. Hun havde en lille digterisk åre og øre for sang. Hun døde blind 95 år gammel og efterlod sig et bind digte og sange og salmeagtige lovsange. Fra dette bind var hendes sang til Bredballe Kirkes indvielsesdag den 8. december 1907.

Hendes søn, bagermester Ferdinand Madsen, var igennem årene en af fjordens fineste sejlsportsmænd, som år for år hjembragte herlige præmier med de både, som han ofte i mange tilfælde selv byggede.”

Ferdinand Madsen har bygget kirkeskibet “Enten-eller”, der hænger i Bredballe Kirke.

Marius Hansen slutter sin bog om det gamle Bredballe sogn med ordene :

“Således lever mænds og kvinders minde her ved fjorden. Så meget blev mig fortalt igennem årene om de gamle i gamle dage; lidt af disse fortællingers mangfoldighed har jeg sigtet fra og her genfortalt.”

Fiskerstien

Hornstrup Kommune har i 1948 udarbejdet en fortegnelse over “hvilke gangstier, der på grund af deres nødvendighed eller almindelige benyttelse, enten som nærmeste vej for gående til kirke, skole og tinghus, eller i andet almennyttigt øjemed, skulle betragtes som offentlige”.

I denne fortegnelse findes fiskerstien fra Tirsbæk skov til den ny strandvej , og der er beskrevet hvilke grunde, den passerer: “Frk. M. Hansen - Rs. Jacquet - Enkefru Søgaard - Læge Johs. Pedersen - Frede Svendsen - Kaj Wolharth - Fru Jørgen Christensen - Poul Pedersen - Læge S. Christensen - Lille Selsbjerg - A. Hansen - Carl Hansen - Guldsmed Frederiksen - W. Joost - Direktør Hess - Direktør Kjellerup - P. Pedersen - Johs. Jensen - Fru Valdemar Jensen - Frk. Johanne Hansen - Direktør Wittrup - Wilh. Andersen - Th. Kristensen - Henrik Pedersen m.fl. - Vejle Dampbådsselskab - A. Ustrup - Jens Peter Olesens ejendom, hvorefter den støder til og følger den private Vej langs Stranden hen til Karetmager Aagaard - over hans - Aage Steffensen - Karl Mikkelsen og Carl Reinert vest for skellet mellem Carl Reinerts og M. Mortensens paa sidstnævntes Matr.No. til den nye Strandvej.”

Nogle af Strandens Fiskere i September 1949.

Oskar Jensen fot.

Staaende fra venstre: Henning Olesen, Frederik Jensen, Carl Ahrenkiel Sørensen, Hans Krintel.

Mellemste Række fra venstre: Henrik Pedersen, Marinus Frederiksen, Anius Krintel, Hans Dvinge, Viggo Olesen, Johannes Andersen, Johannes Jensen, Viggo Andersen.

Siddende fra venstre: Anders Kaj Andersen, Jens Chr. Jensen, Søren Pedersen.

Vagner Videbæk (flv. købmand på Strandvejen) har følgende supplerende oplysninger om fiskerstien:

“Efter Brønsvigvej kommer mødet med Brønsojdevejen ved slæbestedet. Dette sted har været brugt af fiskerne til optagning og søsætning af deres både, men det var også nedkørsel for den kørende trafik (hest og vogn), som så kørte i strandlandet vigen rundt og kørte på land ved Droshoved og kom den vej til Bybæk og Nørreskoven.

Men stien fortsatte til den mødte vejen, der i dag hedder Forupsvej, men blev så stoppet af banen, så man langs denne og ad Alrøvej kommer til Bybæktunnellen. Baneanlægget fra Bybæk dannede en ekstra sokkel på banedæmningen, og den er

blevet til en sti ind til Skyttehuset og blevet meget benyttet, selv om man ved Bybæk måtte passere en skrænt. Under krigen i fyrrerne blev her den nuværende Strandvej anlagt.

Kirkestien - som den også blev kaldt - fortsatte, selv om banen kom på tværs over jernbanesporene op bag Solvej og børnehjemmet og ad markveje over Bybækgårds og Juulsbjergs jorder, til man nåede Lysholtvej og kunne fortsætte ad denne til Hornstrup kirke, som før 1907 også var kirke for Bredballe.

Overgangen ved banen var på begge sider markeret i indhegningen med en såkaldt mølle. Det samme var tilfældet ved en overgang fra Krintelsvej til Ulvedalen.”

“Dansk fiskeristat” fra 1935

I dette værk findes der et kapitel om “Vejle Fjords Fiskeriforening”. Den blev stiftet d. 23 december 1893 med fisker Sofus Krintel som formand. Ved 40 års jubilæet i 1933 besluttede en gruppe af fiskerne at give en del af foreningen navnet : “Bredballe Strands Fiskeriforening”.

Fra dette afsnit citeres følgende :

“I 1934 var der i alle Vejle Fjords distrikter tilsammen ca. 100 erhvervsfiskere og ca. 50 andre fiskere.

Af 25 store motorfartøjer var de fleste knyttet til Bredballe Strand. Mere end 2/3 af fangsten faldt på Bredballe Strand distriktet.

I 1910 var der 43 erhvervsfiskere ved Bredballe Strand.

I 1933 var der 65 erhvervsfiskere.

Fra 1935 er der i værket opført følgende navne på fiskere med tilknytning til Bredballe Strand :

Anders Kaj Andersen f.1905, søn af fisker Knud Andersen

Johannes Andersen f.1903, søn af fisker Steffen Andersen

Knud Andersen f.1874, søn af fisker Anders Knudsen

Viggo Johannes Andersen f.1896, søn af fisker Steffen Andersen

Hans Henrik Dvinge f. 1899, søn af fisker Claus Henrik Dvinge

Marinus Frederiksen f.1883, søn af fisker Niels Frederiksen

Frederik Hansen f. 1895, søn af fisker Sivert Hansen

Frederik Peter Jensen f.1863, søn af fisker Jens Frederiksen

Rasmus Severin Jensen f.1876, søn af fisker Rasmus Jensen

Andreas Ingvard Marius Mathiesen Krintel f.1861, søn af fisker Mathias Krintel
Anius Krintel f.1899, søn af fisker Marius Krintel

Richardt Niels Adolph Krintel f.1899, søn af Andreas Ingvard Marius Mathiesen Krintel

Vilfred Arthur Krintel f.1908, søn af Andreas Ingvard Marius Mathiesen Krintel
Frants Evald Laursen f.1887, søn af arbejdsmand Søren Laursen

Christian Ludvigsen f.1907, søn af fisker Marius Ludvigsen

Niels Christian Emil Madsen f.1889, søn af fisker Alfred Madsen

Hans Nielsen f.1898, søn af skipper Niels Peder Nielsen

Laurs Peder Pedersen f.1884, søn af fisker Jens Jørgen Pedersen

Søren Pedersen f.1879, søn af fisker Jens Jørgen Pedersen

Peder Christian Steffensen f.1898, søn af Anders Peder Steffensen

Erhvervsfiskere

Torkild Jensen, Mølgårdsvej 4, der var den sidste erhvervsfisker ved Bredballe Strand, har suppleret listen fra "Dansk Fiskeristat" med følgende navne på erhvervsfiskere:

Karl Arenkiel

Kristian Christensen

Peter Christensen

Frederik Jensen

Jens Chr. Jensen

Marinus Jensen

Søren Peter Jensen

Hans Krintel

Henry Krintel

Harald Lauersen

Det gamle fiskerhus ved Bybæk er nu overtaget af Vejle Kommune og indrettet til "skovhus" for kommunens børneinstitutioner.

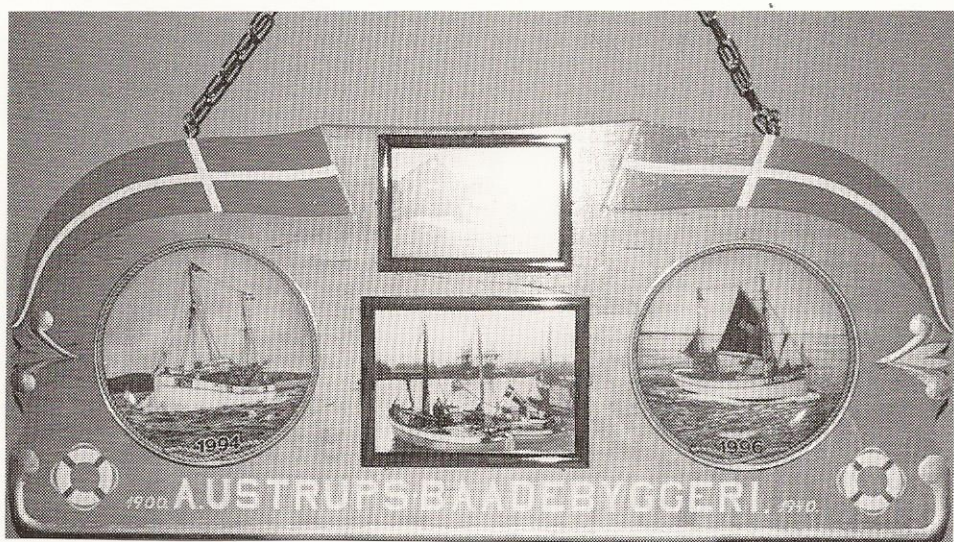
Karl Ludvigsen
Knud Ludvigsen
Alfred Madsen
Edvard Madsen
Henning Madsen
Jørn Madsen
Olaf Nielsen
Aksel Reinert
Aage Steffensen
Anders Steffensen
Olaf Steffensen
Aage Olesen
Hans Olesen
Marinus Olesen
Ole Olesen
Peter Olesen
Viggo Olesen

Før og nu ved Bredballe Strand

I vor tid ligger der hus ved hus langs hele Strandvejen i Bredballe Sogn.

Efterkommere af de gamle fiskerslægter har deres boliger ind imellem tilflytternes hjem. Når så mange nu har glæde ved at bo i daglig kontakt med Vejle Fjord, opstår naturligt en interesse for det liv, der herskede her før i tiden.

Dialogen imellem den stil, der kom først her til denne skønne del af Danmark, og den stil, der findes nu, vinder frem. Flere og flere viser interesse for at kende til forbindelsen imellem FØR og NU for at danne grobund for en god fælles eftertid.

Foreningen har modtaget denne gave fra Hans Ustrup og kunstneren Tove Svendsen. Pladen er udskåret og dekoreret som et navneskilt til et skib. På pladen sidder to skibspalter med fiskerbåde, der er bygget på Ustrups Bådebyggeri i Brønssodde.